dixiſſe vel ſcripſiſſe vt ſupra. N. I. Al's vo nõ penitẽt:
q: dicit͛ de regulis iuris li. vj. Peccatũ non dimittit͛ ni-
ſi ablatũ reſtituat͛. ⁊ q: abſtulerunt tales ꝑ ſua falſa ſcri
pta vel literas famã alioꝝ certe reſtituere tenent͛ eã al's
peccatoꝝ veniã nõ merent͛. Ideo ſint in hoc cauti ipſi
ſacerdotes ⁊ ꝯfeſſores. vt cũ tales ad ꝯfeſſionẽ ipſoꝝ ve
nerint eos inducant. vt ſicut prius ſcripſerunt fame il-
lius denigrationem. per ſua etiã ſcripta faciant fame ab-
late reſtitutiõnẽ. ⁊ ſicut prius ſcripſerunt infamiã ꝓſtea
ſcribãt bonam famã. ⁊ ſi ſic faciũt implẽt dictũ apl'i qui
ꝯcludit ep'lam dicens. Noli vinci a malo. ſed vince in
bono malũ. qui hoc malũ infamie vincunt in bono pe
nitentie cũ videlʒ penitẽt ſe male ſcripſiſſe ⁊ ꝑrimũ tur
piter infamaſſe. ſi. n. vincerent͛ ab hoc malo nec famaʒ
vt dictũ eſt reſtituerent filij ꝑditõnis eſſent.

¶ Adhuc de eadẽ ſermo in euangelium.

Cum deſcendiſſet ieſus de monte ſecute ſũt eũ turbe mlte. ⁊ ecce lepro
ſus veniẽs adorabat eũ dicẽs. dñe ſi vis po-
tes me mũdare Math. viij. Pli. in ſpe. na. dicit. Inter
alias aues aquila eſt regina ⁊ magis liberalis. nã ꝑdaʒ
quã arripit niſi nimia fame arceat͛ ſola nõ comedit. im-
mo ſeruata ſua ꝑmitus portione aliã ꝑtem auibꝫ ſeq̃n-
tibꝫ ſe quaſi cõem exponit. ideo multitudo auium ꝑter
aues rapaces eã comitant͛. nã in aſpectu ⁊ auditu aqui
le timent omnes aues prede. Et dic͛ Pli. idem. ꝙ hero-
dius aut ꝯſimiles aues in die quando audiũt aq̃laʒ vix
predant͛. et hoc forſan accidit ex timore. Spiritualiter ꝑ
aquã intellige xp̃m ꝓpter duo. ꝓpter viſus ſui claritateʒ
ſicut. n. aq̃la vt dicit Iſido. lib. xij. Eſt adeo limpidi vi
ſus vt ſi ſit in aere adeo alto ꝙ vix humanis pateat ocu
lis: in fundo tñ maris minimos piſciculos cõtemplat͛.
ſic etiã chriſtus eſt adeo clari viſus ꝙuis ſit in ſummo
celo attamen vidit minima opa noſtra que ſunt in mũ
do. iuxta illud apoſtoli ad Hebreos. iiij. Oĩa nuda ⁊
aperta ſunt in ocul' ei⁹. ideo multũ ꝓbi deberent eẽ bo
mines. ſicut dicit Boe. li. v. ꝓ'a vlt. Magna eſt nobis
indicta neceſſitas ꝓbitatis cuʒ operamur ante oculos
iudicis cuncta cernentis. Scd'o ꝓpter ſuam liberalitatẽ
ſicut eñi aquila pre omnibꝫ eſt liberalis auibus vt ſup.
ſic chriſtus eſt pre omnibꝫ liberaliſſimus in eſurientiuʒ
nutritõne. peccatoꝝ receptõne. ⁊ ignorãtiũ inſtructõe.
ideo multi hoĩes frequenter eũ ſequebãt͛. ſicut h' Mat.
viij. dr̃ ꝙ ſequebant͛ eum turbe multe. Aliqui vt ab eo
paſcerent͛. alij vt in grãm eius recipent͛. reliqui vt quaſi
ignorãtes inſtruerent͛. ideo dicit Bern. ſup canti. Oĩu-
no ꝓpter manſuetudinẽ que in te ꝑdicat͛ currimus p⁹
te domine Ieſu xp̃e audientes ꝙ nõ ſpernis pauperez
quaſi diceret. ſi egenũ paſcis. peccatorẽ nõ horres. q. d.
ſed in gratiam tuã recipis. et ſubdit hoc aptius declarã
do. Nõ horruiſti cõfitentẽ latronẽ: nec peccatricẽ cha-
naneã in adulterio deprehenſaʒ. non ſedentem in the-
loneo. nõ publicanũ ſupplicantẽ. nõ negantẽ diſcipulũ
nõ ꝑſecutorem diſcipuloꝝ. nõ ipſos crucifixores tuos.
in odore vnguentoꝝ tuoꝝ currimus. Sed valde certe
notabile qd' dictũ eſt. ſ. ꝙuis aquilã ſequunt͛ mlte aues
ſcʒ cões tamen aues prede eam nõ ſequunt͛ ſed timent.
Quid ꝑ aues prede intelligunt͛ niſi nobiles qui vt fre-
quent͛ paupes depredant͛. iuxta illud Ezech. xxij. Prin
cipes eius in medio eius rapientes ꝑdã ad effundẽduʒ
ſanguinẽ. ⁊ ad perdẽdas animas et auare ſectanda lu-
cra. vbi ꝑ principes intelligit homines indifferenter q̃
ſup ceteros alios principant͛. ſiue reges. ſiue duces. barones.
milites. et ceteros nobiles. et hi raro ſequunt͛ iam verã
aquilam chriſtum quia in hodierno euangelio tñ legi-
tur de vno nobili. ſ. Centurione qui ſecutus fuit chri-
ſtum magis tamen vt reciperet pueri ſui ſanitatem. ſed

vtinam ad inſtar rapacium auiuʒ timerent aquilã chri
ſtum ⁊ a preda ceſſarẽt ne vnguibus ire eius laniarent͛
⁊ damnarent͛ demonibꝫ. Iuxta illud Eſa. xxxiij. Ve q̃
predaris nonne ⁊ ipſe ꝑdaberis. q. d. ſic. et licet illi mun
di nobiles xp̃m nõ ſequant͛ ſed eũ vt frequenter in ſuis
ſacerdotibꝫ ⁊ ceteris pauperibꝫ ꝑſequũtur. tamẽ turbe
et commũes populi ſecuti ſunt chriſtum. et adhuc quo
tidie ſequunt͛ vt dicit preſens euangelium. Cum deſcẽ
diſſet. In quo ad ſenſum moralem et ſpiritualem tria
ſcribuntur.

Chriſti manifeſtatio. — ibi — cũ deſcẽdiſſet.
Vulgi comitatio. — ibi — ſecute ſũt eũ turbe
Leproſi deprecatio. — ibi — ⁊ ecce leproſus ve.

Circa quod notandũ reges aut principes aliiqꝫ domi-
ni terreni ſolẽt habere vt freq̃ẽter in mõtibꝫ ſuas mã-
ſiones atqꝫ caſtra. quia vt dic͛ magiſter libro. xiiij. ꝓpie-
tatum. ꝙ montes ſunt fortes ⁊ apti caſtrorum edifica-
tioni ꝓpter quod manſiones in montibꝫ ſunt tutiores
ceteris. tum ꝓpter duriciẽ. tum ꝓpter altitudinẽ. tũ pro-
pter aſcenſus difficultatẽ. Ideo refert auctor ibidem ꝙ
in monte ebron tanq̃ in loco tutiori deus regi Dauid
inſtituit manſionem. ⁊ vt illuc aſcenderet poſt mortem
Saul imparauit vbi ſex annoꝝ ſpacio regnans tandẽ ad
totius regni iſraelitici faſtigiũ aſſumptus eſt. Et licʒ re
ges ⁊ ceteri dñi in mõtibꝫ ſuas habeãt manſiones tam
interdũ deſcẽdũt ⁊ ſe populis ſuis manifeſtãt. Spũali
ter ſic chriſtus ab eterno ſuã mãſionẽ in mõte celi tanq̃
rex regũ et dñs dominantiuʒ habuit. Et iſte mons celi
in quo dñs Ieſus chriſtus ab eterno fuit ⁊ habitat ẽ ſi
milis mõti ſynai propter multa. Primo ꝓpter angeloꝝ
frequẽtationem. q: in mõte ſynai angelus freq̃ẽter in
ꝑſona dñi apparuit. ⁊ locutus eſt Moyſi. ſicut de hoc
dicit͛ Exod. iij. Apparuit illi in deſerto mõt' ſynai ange
lus in ignea flamma rubi. Et ſi. d. a. tñ Exo. iij. dr̃. De⁹ ſi
bi apparuiſſe. ſed dicunt doctores ꝙ in veritate fuit an
gelus in ꝑſona dei loquentis. quia dicit magiſter lib. ij.
diſt. viij. Illud indubitanter teneamus ꝙ deus in ſpe-
cie eſſentie ſue nũq̃ mortalibꝫ apparuit. ſic etiam ĩ mõ-
te celi ẽ frequẽtia angeloꝝ. quia dicit Beda quẽ allegat
magiſter libro. ij. diſt. ij. c. vj. Hoc ſuperius celuʒ quod
a volubilitate mũdi ſecretũ eſt mox vt creatum eſt ſan-
ctis angelis repletum eſt. Sed ſi quereret quis propter
quid voluit deus eſſe frequẽtiã angeloꝝ in monte celi.
ad hoc dico ꝙ conſuetudo eſt ꝙ domini terreni habẽt
ſuos ſeruos propter laudem ipſoꝝ ⁊ famulatũ. ſic etiaʒ
dominus celoꝝ habʒ ſuos angelos vt ei ſeruiãt. ⁊ ipſi⁹
laudẽ exprimãt ⁊ ꝯcinnãt. Iuxta illud dictuʒ magiſtri
libro. ij. diſt. j. cap. vj. Et ſi inquit queritur ad quid cre
ata ſit ratõnalis creatura. ſcʒ angelica. Rndetur ad lau
dandum deum vl' ad ſeruiendũ ei ⁊ ad fruendum deo
in quibus profecit ipſa ſcilicet angelica creatura. vel eti
am humana nõ deus. Ideo dicit domin⁹ ad Iob. xxx.
caplo. Vbi eras cum laudabãt deum aſtra matutina ⁊
iubilarẽt omnes filij dei. exponit magiſter libro. ij. diſt.
ij. c. vbi ſupra. Aſtra matutina ⁊ filij dei eoſdem ange-
los vocat. Et dicit Gloſa ꝙ dicti ſunt filij dei. quia ſũt
facti ad imaginem ⁊ ad ſimilitudinẽ ipſius vl' quia ſũt
illuſtrati ꝑ gratiam ⁊ iuſticiam eius. ideo angeli ⁊ fide-
les famuli quotidie exequuntur officium ſuum canen-
tes deumqꝫ laudantes. ſicut audiuit Eſaias. c. vj. San
ctus ſanctus ſanctus dñs deus ſabaoth. Scd'o ꝓpter
lumen ⁊ flamatiõnẽ rubi Exod. iij. id' dr̃ etiam Exo. ix.
ꝙ totus mons ſynai fumigabat eo ꝙ deſcẽdiſſet domi
nus ſup eũ in igne. ⁊ aſcẽdit fumus ex eo quaſi de forna
ce. Ita etiã in monte celi ẽ lumẽ indeficiẽs qd' quidẽ fe-
cit deus. ſicut teſtat͛ Eccl. xxiiij. Ego feci in celis vt ori-
ret͛ lumẽ indeficiẽs. ⁊ hoc lumẽ ẽ ex claritate chriſti ⁊ ſã
ctoꝝ ⁊ ꝑcipue trinitat'. De claritate xp̃i q̃ ineffabilis ẽ
quaſi in enigmate oſtẽſa ẽ cuidaʒ puelle. de qua legitur
ꝙ fuit habitu ſecularis. ſed vita religioſa valde. ſcilicet.

ſpūaliter.in orationibꝫ.in ieiunijs ⁊ obſecrationibꝫ ſem
per vacabat.mentem ſepiſſime extendens:ita vt celiſe
creta et celi regem cū celi ciuibꝫ frequenter videret. Jn
quadam igiꝰ ſolennitate epiphanie cū intereſſet matu
tinis chriſtum infantē pannis inuolutū et in preſepio
poſitū vidit.⁊ circa illum thronū aureū ad ſimilitudi
nē indis.erat itaqꝫ ex vtraqꝫ pte multitudo angelorum
manibꝫ extenſis eū adorantes ⁊ oculoꝝ ſuoꝝ acies in il
lum cōtinue defigentes.Ecce qualiter angeli officiū
ſuum exequunꝰ.nec mirum:ipſe eīn eſt ille ſpecioſus pre
filijs hoīm:in quē teſte aplō deſiderant angeli cōſpice
re.Cumqꝫ ventū fuiſſet ad illū locū prima vox audita ē
hic eſt filius meus dilectus in quo mihi bene compla
cui ipm audite.Extunc fuit dei filius ⁊ hominis tanti
decoris ⁊ claritatis vt exprimere non ſufficeret.Requiſi
ta etiā eadem puella quales eſſent effigies ſanctoꝝ an
geloꝝ.reſpondit.Staturas habent hūanas facies vir
ginibꝫ ſimiles.genas adinſtar roſarū rubentes. et in re
liquis membris niue candidiores.De lumine aūt clari
tatis ſanctoꝝ qui etiam illuminant montē celi dicit be
atus Auguſ.in epla ad Cirillū epm hieroſolymitanū
cū vellet ſcribere qualis ineſſet omnibꝫ ſanctis ⁊ electis
qui cum chriſto gaudent glorie ⁊ leticie quantitas ⁊ ſcri
beret chartā precioſo docto. Jero.qui eo ignorante iaꝫ
de mundo exierat.cum tamen ſcribens in exordio Je
ronymū ꝓuocaret:ineffabile ſubito lumen noſtris in
uiſum tpibꝫ noſtriſqꝫ minime linguis declarandū cum
ineffabili inauditaqꝫ flagrantia in cellulā in qua ſtabat
intrauit hora completorij ⁊ eū inſtruxit ꝙ vna eſt volū
tas ſanctoꝝ et dei.que volunt obtinere poſſunt.⁊ que
cūqꝫ volūt deus vult ⁊ adimplet.ſi eīn claritas dei tan
ta eſt ⁊ ſimiliter ſanctoꝝ quanta tunc claritas qua illu
minaꝰ mons celi vbi tot ſanctoꝝ anime ſepties ſole cla
riores cum chriſto eternaliter lucent ⁊ illuſtrant. Jdcir
co vt dicit mgr li.ij.diſ.ij.c.vj.ꝙ hoc celum quod ſecun
da die factum eſt nō appellaꝰ firmamentū ſed celū ſplē
didū quod eſt empyreū.i.igneū a ſplendore non a calo
re.q.d.ſed a ſanctoꝝ claritate. Tercio ꝓpter ſapientiam
⁊ eruditionem.qꝛ ibi in monte ſynai data eſt lex moyſi.
qua quidē lege ppl's eruditus eſt:ideo dicitur Leuitici
xxvj. Hec ſunt precepta atqꝫ iudicia ⁊ leges q̄s dedit
dominus inter ſe ⁊ filios iſrael.ita etiā de celo venit om
nis lex et eruditio a gratia dei. Juxta illud Remigij in
omelia. Niſi gratia dei doceat interius fruſtra omnis
magiſter laborat.Cui ꝯſonat Hilaꝰ.ſup Math. Niſi
gratia dei aſſit cordi auditoris.ocioſus eſt oīs ſermo
doctoris.Ecce ꝙ ſapia ⁊ eruditio noſtra de monte celi
eſt.ideo dixit Jere. Trenoꝝ.j. De celo miſit igneꝫ in oſ
ſibꝫ meis ⁊ erudiuit me:vbi ꝑ ignem intelligit ſpm̄ſan
ctum.et vbi ille magiſter eſt facile diſcitur quod doceꝰ.
vt inqt Grego.in omel'. Jdcirco petiuit ſapiēs.Emit
te domine ſapientiam de ſede maieſtatis tue vt mecuꝫ
ſit et mecum laboret ⁊ inſtruat me facere voluntatē tuā
Sap.ix.Quarto ꝓpter paſcua ⁊ refectionē. Dicit eīn io
ſephus li.antiquitatū.c.vj.ꝙ mons ſynai eſt excelſus ⁊
ad paſcua egregius optimas ferens herbas q̄uis in ali
qua pte eius paſtores ante Moyſen non audebant pa
ſcere oues.qꝛ opinio erat hominū habitare ibi deuꝫ.ſic
etiam in monte celi ſunt paſcua eterne refectionis.ſicut
teſtaꝰ ꝑ ſe ipſa veritas Joh.x.Ego ſum oſtiū ꝑ me ſi q̇s
intrauerit ſaluabiꝰ ⁊ cum ingrediꝰ ⁊ egrediꝰ paſcua in
ueniet.Qꝫ ibi ſunt paſcua refectionis oſ̄dit Eſa.xxv.
Faciet dn̄s exercituū oībꝫ pplis in mōte hoc cōuiuium
pinguiū ꝯuiuiū vindemie ꝯuiuiū medullatoꝝ.vinde
mie defecate. Jn pinguedine intellige plenitudineꝫ.in
medulla que infra oſſa abſconditꝰ ſecuritatem.in defe
catiōe puritatem.Ecce ab hoc monte glioſo deſcendit
q̇ ab eterno in eo habitauit xp̄s ieſus dei filius ⁊ ſe ſuis
manifeſtauit q̇ antea viſus in terra nō fuit. Jdeo dixit
ꝓpha Baruch.iij. Poſt hec in terris viſus eſt ⁊ cū hoī

bus cōuerſatus eſt.Et dicit notanter euangeliſta.Cuꝫ
Jeſus deſcendiſſet de monte.ſ.angelice frequentatōis
luminis inflamationis ⁊ paſcue refectionis.q.d. de tā
glorioſo monte in hanc vallem miſerie ſine cā nō deſcē
dit ieſus rex celi tammagnus. Prima ḡ eſt cauſa ſui de
ſcenſus vt ꝑ nomen ſuū ieſus qđ deſcendendo innotu
it demones effugaret.quia demones audito hoc nomi
ne Jeſus exeunt ab obſeſſis hominibꝫ ſicut legiꝰ de ſan
cto Bern̄.cū ſemel apud mediolanū eſſet ⁊ quedaꝫ de
moniaca ei oblata eſſet vt eam curaret:demon coram
multis aſtantibꝫ dixit.O q̄ libenter exirem ſed dn̄s nō
vult vt exeam.Cui Bern̄.Quis eſt inq̇t ille dn̄s:Cui
demon.creator omniū.Cui ſanctus.vidiſti ne eum vn
q̄:et ille.vidi ait in gloria.cui Bern̄.velles illuc ire.At
ille miro modo cachinnans ait.tarda hora abijt.Tunc
ſanctꝰ p̄cepit ei vt in noīe Jeſu exiret.et demon. O ter
ribile nomen iam me cogis exire.et hoc dicto ſtatim ex
iuit.ideo dixit dn̄s Math.vlti. Jn nomine meo demo
nia eijcient.quod patꝫ in.lxxij.diſcipulis qui dicebant
Luce.x.Dn̄e etiā demonia ſubijciunꝰ nobis in nomie
tuo.Scđo ideo deſcendit vt ꝑ nomen ſuū ſuos famu
los ab inimicis liberaret.qꝛ hoc nomen Jeſus eſt turris
fortiſſima ad quā ꝯfugiūt qui ab hoſtibꝫ ꝑſequunꝰ.iu
xta illud Prouerb.xviij.Turris fortiſſima nomen do
mini. Jdeo legiꝰ.ꝙ quidam clericus nocte tranſiuit ad
quoddā nemus in quo erat latro crudeliſſimꝰ q̇ nemi
ni pepcit q̇n eum occideret vel ſpoliaret.hic cū audiret
eū tranſire clamabat:quis es qui hic tranſis:rn̄dit cle
ricus.ego ſum ſeruus ieſu chriſti.Ecce ipſe clericus ꝯfu
git ad hoc nomen velut ad turrē fortiſſimam.tūc iterū
latro.ego dico quis es tu.rn̄dit clericus.Ego ſum indi
gnus ſeruus Jeſu chriſti.latro v̾o tercio queſiuit.quis
es:reſpondit.ego ſum inutilis ſeruus ieſu chriſti.et ſic
latro inter ſe cogitauit.cuius ſeruus es tu:ꝓpter nomē
Jeſu vade in pace.et ſic latro inter ſe ruminādo de hoc
nomine Jeſu ex v̾tute ipſius ꝯuerſus poſtmodū homi
cidiū ⁊ latrociniū nō ꝑpetrauit.ſꝫ cū diuina diſpoſitio
ne ſtatim cū magna ꝯtritione ad eundē venit clericum
qꝛ erat plebanus vicinior illius ſilue:⁊ petens vt audi
ret ꝯfeſſionem eius.plebanus audiens eum multa ho
micidia ꝑpetraſſe dixit.O petōr vnde tibi illa ꝯtritio q̇
tot mala cōmiſiſti.Rn̄dit latro.hac nocte quidā tranſi
uit ſiluam quē cū vellem ſpoliare dixit.Seruus ſuꝫ Je
ſu quē dimiſi ꝓpter nomen ieſus.tandē nomē ieſus re
plicando in me iterū ac iterum:et ſic ꝯtritus ⁊ ꝯuerſus
ſum ⁊ non ero decetero ſeruus dyaboli ſed Jeſu.et ple
banus.Ego inquit ſum q̇ ſiluam tranſiui.Benedictū
ſit hoc nomē Jeſus qđ me a ꝑiculo liberauit ⁊ te iuſtifi
cauit.⁊ ego ero decetero vtilior ſeruus ieſu ⁊ ammodo
peccatū nō committā vtinā exēplo illius ⁊ alij raptores
⁊ ꝑctōres hoc nomen ieſus in ſe ipſos ruminarēt ⁊ vitā
mutarent a rapiniſqꝫ ceſſarent.ſicqꝫ inuenirēt ꝙ ieſus
eſt iocunditas mentium.eternitas viuentiū.ſanitas lā
guentiū.vbertas egētiū.ſalus patientiū. De p̄mo dꝛ
Apoca.xxj.Abſterget deus omnē lachrymā ab oculis
eoꝝ et mors nō erit vltra. De ſcđo Luce.j. Dabit illi do
minus deꝰ ſedē dauid patris eius.⁊ regnabit in domo
Jacob ineternū ⁊ regni eius nō erit finis. De tercio di
cit in Pſ̄.dauid. Qui ſa.ꝯtri.cor.⁊ alli.⁊c̄.et Joh.ix.di
ciꝰ ꝙ lutū fecit ex ſputo et liniuit oculos ceci. De quar
to pſ̄.cxl. Gloria ⁊ diuitie in domo eius. De quinto dici
tur Eſa.xliij. Cū ambulaueris ꝑ ignem nō cōbureris
et flama nō nocebit tibi qꝛ ego ſum dn̄s deus tuꝰ. Ter
cio iō deſcēdit vt ꝑ nomē ſuū iniurias mitigaret.nā le
giꝰ in li.de donis.Qꝫ quedā mulier placari nō potuit:
in cuiꝰ fronte nomē ieſu vir dei ſcripſit ⁊ mox charitati
ue emulis ſuis offenſionē reliquit.Fuit ⁊ aliꝰ obſtinatꝰ
cui cū diceꝰ ſemel.remitte iniurias ⁊ rancores dixit.nec
ꝓ deo nec ꝓ dyabolo iduci poſſuꝫ ſi deberē i iferno eē ꝑ
petue ⁊ acceſſit ſup eū cū deuotiōe ⁊ i frōte eꝰ cū digito

ſcripſit. Jeſus nazarenus. Petrus incepit gemere. et ait.
Amore ieſu totū dimitto. Quarto deſcendit vt ſibi mul-
titudinē ppl'i vſurparet. ſicut enī refert Ambro. in exa-
meron qñ rex apū exit de aluea i ſequunt̄ eū oēs apes
⁊ ſingule ſe obſeq̄o eius offerunt et ei ꝓxime eſſe volūt
ſic etiā xp̄s cum exiuit ſeu deſcēdit de celis multa turba
hoīm ſecuta eſt eū ⁊ ꝑcipue turba aploꝝ q̄ ad vnā ho-
ram noluerunt eū relinquere. ideo dixerūt Joh. vj. Ad
quē ibimus verba ſalutis habes. ſilr et alij multi ſecuti
ſunt eū vt hic dr̄. ſecute ſunt eū turbe multe. ⁊ hoc ad ꝓ
mū ⁊ ad ſcdm. Quantum ad terciū eſt notandū. cū domi-
ni terreni deſcēdūt de caſtris ſuis comitantibꝫ famulis
ſuis occurrūt eis ſubditi q̄ indigent auxilijs eoꝝ peten
tes ſibi iuſticias fieri vel als grām eoꝝ petūt aut implo
rant. ſicut pꝫ de rege trayano. q̄ cū equitaret ꝑ forū ro-
me vidua quedā petijt ſibi fieri iuſticiā de filio ſuo inte-
fecto ſicut habet̄ in legenda ſancti Gre. ſic ad ꝓpoſitum
cū dn̄s oīm chriſtus ieſus deſcēdiſſet de caſtro celi ī val
lē lachrymabilē mūdi occurrebāt ei q̄ auxilio indigebāt
ſic̄ dic̄ euāgeliū de hoīe leproſo q̄ venit ad ipm̄ adorans
eū dicens. Dn̄e ſi vis potes me mundare. q. d. ſm̄ Ori-
ge. in omel'. Voluiſti vt hec imundiſſima lepra ſup me
veniret ſiue ꝓpter pctā mea vt correpꝰ penituiſſeꝫ. ſiue
ꝓpter tuā prudētiā vt mirabilit̄ me mundans magnifi
ceris oīa diſpenſabilit̄ facis ⁊ ſalutē largiter tribuis ſiue
ḡ hanc lepram ꝓpter peccata mea portaui dimitte cul-
pam meā mūda me. ſiue ꝓpter tuā prudentiā mirabilit̄
me mūdas vt ab oībꝫ magnificer̄. dn̄e ſi vis potes me
mundare. volūtas tua opus eſt q2 opa voluntati obe-
diunt. idcꝫ ſi vis potes me mūdare nō dubito. et q2 po
tes adiuua me. ſꝫ ſcio q2 potes idcꝫ nō potētiā peto. nō
fortitudinē quero. has. n. ſcio indeficientes ſꝫ tuā volū-
tatē tuā depcor ⁊ ſequēs virtus ſtatim adimplebit hāc
grām. idō dn̄e ſi vis potes me mūdare mihi ad benefici-
um tibi ad laudem. audiētibꝫ aūt ad miraculū ⁊ ꝓficiē-
di doctrinā. hec Orige. in ꝑſona ipſius leproſi. Moralit̄
R ꝑ hunc leproſuꝫ q̄ venit ad xp̄m ſignificat̄ q̄libꝫ pecca-
tor aut morboſum genꝰ hūanū. vnde notandū iuxta ſe
ptē modos leprosꝫ ſunt ſeptem genera peccatoꝝ. Pri-
ma enī lepra eſt in tumore hn̄s enī hanc leprā carnis et
cutis ſupficies reddit̄ vnctuoſa ⁊ tumoroſa intantū vt
ſi aqua ſupfundat̄ nō madeſcit cutis ſꝫ elabit̄ quaſi a co
rio madefacto. vt dicit mgr̄ li. xix. ꝓprietatū. ſic peccator
patit̄ hanc lepram cū habet in mēte ſupbiam. eſt enī q̄i
tumor in carne maligna ſupbia in mente. ⁊ ſignificata
eſt ꝑ leprā Ozie regis. de quo legit̄. ij. Paralyp. xxvj. cū
roboratus eēt in regno eleuatū eſt cor eius ⁊ ingreſſus
templū dn̄i adolere volens incenſuꝫ ſup altare thimia-
matis. et mox ingreſſus eſt poſt ipm̄ azarias ſacerdos.
⁊ cū eo ſacerdotes dn̄i. lxxx. viri fortiſſimi reſtiterūt regi
⁊ dixerūt nō eſt tibi officiū Ozia vt adoleas incenſum
dn̄o ſed ſacerdotū q̄ ꝯſecrati ſunt dn̄o ad hmōi miniſte-
rium. egredere de ſanctuario ne cōtempſeris. q2 nō re-
putabit̄ tibi ad gloriā. Iratus eſt Ozias ⁊ tenens ī ma
nu thuribulū vt adoleret incenſum minabat̄ ſacerdoti
bus ſtatim orta eſt lepra in fronte eius corā ſacerdotibꝫ
Cūqꝫ reſpexiſſet eū Azarias ⁊ cūcti alij ſacerdotes vide
runt lepram in fronte eiꝰ. et feſtinant̄ expulerūt eū. ſed
et ipſe ꝑterritus feſtinanter feſtinabat egredi eo q̄ illico
plagā dn̄i ſenſiſſet. Fuit igit̄ leproſus vſqꝫ in diē mortis
ſue. Et ſeq̄tur in fine capl'i. dormiuit Ozias cuꝫ patribꝫ
ſuis ⁊ ſepelierūt eū in agro regaliū ſepulcroꝝ eo q̄ eſſet
leproſus. ⁊ non in ſepulcro regū. Per Oziam intellige
quēlibet mūdi ſupbū q̄ quantomagis in mundi regno
exaltatur tantomagis in ſuo corde eleuat̄. ⁊ quātum in
altū aſcendit tantū in cute aīe adinſtar leproſi intume-
ſcit. iuxta illud Bern̄. ſup miſſus eſt. videas pleroſqꝫ d
ignobilibꝫ nobiles. de paupibꝫ diuites factos ſubito in
tumeſcere priſtine obliuiſci hūilitatis genuſqꝫ ſuū eru-
beſcere ⁊ infirmos dedignari parentes. ſed vere quan-
tum eleuantur per tumorem tantum magis ꝓijciūtur
ad profundum diuina iuſticia exigente. Et eſt notādū
ſicut Ozias rex in ſua lepra vſqꝫ ad finē vite ſue ꝑman
ſit. ſic etiā ſuperbus in ſua ſuperbia vt communiter ad
finem. ſ. vite perdurat. ſicut teſtat̄ Job. xv. Cunctis di
ebus ſupbit impius. ideo dicit Sapiens. Synagoge ſu
perborum non eſt ſanitas Eccl. iij. Et poſſunt aſſigna
ri alique rationes. Prima q2 ſuperbia eſt peccatuꝫ dya-
boli ex q̄ lucifer cecidit de ſupbia. vt ſupra. K. X. Et ſic
dyabolus in ſua ſuperbia eternaliter manebit ſm̄ illud
Ps. Superbia eoꝝ qui te oderunt aſcendet ſemp. et ſic
etiā ſuperbi in ſua ſuperbia vt frequenter manebunt.
Secunda ratio quia infirmitas iſta non agnoſcitur. er
go defacili non curatur. ideo dicit Auguſt. Nemo in-
ſanabilior eo qui ſibi ſanus videtur. Et Bern̄. Scio in
quit egrum ſe non ſentientē periculoſius laborare. Qui
bus conſonat beatus Jero. Difficulter ad ſanitatē ve-
nimus quia nos egrotare neſcimus. Tercia ratio q2 ſu
perbꝫ remedio nō iuuat̄ immo deterior efficit̄. ſicut pꝫ
de iudeis qui ex predicatione chriſti deteriores ſunt effe
cti. ideo dicit dn̄s Joh. x. In iudicium in hunc mūduꝫ
veni vt qui nō vident. i. humiles ceci videant. et qui
vident. i. ſupbi ſapientes ceci fiant. Venit ergo ieſus
chriſtus in hunc mundum vt humiles illuminarentur
et ſupbi ſapientes excecarent̄. ⁊ hoc ē q̄d ſubdit̄ in eodē
capitulo. Si ceci eſſetis ⁊ vos cecos eſſe reputaretis nō
haberetis peccatum. nunc vō dicitis. q2 video peccatū
veſtrum manet. quod figuratū eſt Math. xxvj. vbi pe
trus qui interpretatur agnoſcens vel cognitio legis̄ am
putaſſe auriculā ſeruo principis ſacerdotum. quia lite-
ratis multum affert cognitio predicationis vel obediē
tie. Quarta ratio quia dei pietas non ita recipit ſuper-
bos ſicut alios peccatores. ſicut teſtat̄ Gregorius. Ce-
leſtis medicus egros nō recipit q̄s ⁊ de medicamēto de
teriores fieri videt. Quinta ratio q2 ſupbia maxime di-
ſtat ab humilitate q2 eſt ei ꝯtraria. ſola aūt humilitas ē
via ad curationē. vnde ſup illud Job. xxxj. Si letatum
eſt in abſcondito cor meū dicit glo. Supbia quanto lō-
gius ex humilitate tanto minus poteſt habere ſpes de
curatione. he ſunt rationes quare ſuperbi quaſi leproſi
in ſua lepra ſpūali interdum vſqꝫ ad fineꝫ vite ꝑſeuerāt
Et ſicut Ozias ſepultus fuit in agro regaliū ſepulcroꝝ
⁊ nō in ſepulcris regū. ſic nec illi qui ꝑſeuerāt in ſupbia
vſqꝫ ad finem vite que eſt ſpūalis lepra locent̄ in requie
beatoꝝ q̄ cum chriſto regnant ineternū. Secunda lep̄
eſt in aduſtione ⁊ fit ex colera rubea corrupta in mem-
bris cū melancolia. et dicitur leonina a leone. et hec ſpe
cies cauſatur ab humore feruentiſſimo ⁊ malicioſo. ⁊ idō
more leonis omnia membra deſtruit ⁊ corrodit. vt dic̄
magiſter ꝓprietatū vbi ſupra. Hanc lepram patit̄ tunc
peccator ſpūaliter cum in iracundia vel in indignatio-
ne detrahit quis verbo ꝓximo ſuo. Et figurata eſt per
lepram Symonis Luce. vij. qui vidēs q̄ beata pecca-
trix tangeret xp̄m: ait intra ſe. Hic ſi eſſet ꝓpheta ſciret
vtiqꝫ que et qualis eſt mulier q̄ tangit eū q2 peccatrix ē
Et ſicut hec lepra realis fit ex ſanguinis aduſtione. ſic S
etiam hec ſpiritualis lepra ſcilicet ira cauſatur ex ſangui
nis accenſione. quia ſm̄ phm̄. Ira eſt accenſio ſanguis
circa cor. Ideo ſicut lepra iam dicta deſtruit totum cor
pus et corrodit. Ita ad literam iracundia deſtruit cor-
pus humanum ⁊ occidit. quod probat Iſidorꝰ de ſum
mo bono. Ira inquit corpus occidit. mentem ſtringit.
ꝓximū offendit. omnēqꝫ ſalutē corporis abijcit ⁊ teten
dit. cui concordat tullius in tuſculan̄. q̄onibꝫ libro. iiij.
Ira veritatē tegit. iuſticiam ꝑuertit atqꝫ omnē virtutē
abijcit ipſamqꝫ aīam ſic offendit. Quibꝫ alludit Phila
retus in trac. de na. mor. Infirmos quidē ⁊ languidos
occidit ipa ira. idō ira primo cōpat̄ igni. Sic enī ignis oīa
ligna ſibi appoſita accendit et conſumit. Sic ira accen-
dit corpus et illud manifeſte tranſmutat et conſumit.

idcirco homo iracundus eſt vere ille qui habet ligneaȝ domum q̄ quoq̧ in veſpe diues eſt. in mane nihil hȝ. qꝛ ignis abſtulit ſibi totuȝ. vere diuitie ſunt ꝟtutes. Iuxͣ illud Greg. in Omel. Fratres ſi diuites eſſe cupitis veras diuitias amate. Illas diuitias hȝ homo mitis ⁊ paciens in domo ſua .ſ. ꝯſcientia. Si aūt ira in mentem venerit omnes illas ꝟtutes ꝯſumit ⁊ amittit. Iuxta illud Prouerb. xix. Qui impatiens eſt ſuſtinebit damnum. Jō dicit hieſus ſyrach Ecci. ij. Ve his q̄ pdiderūt ſuſtinētiam. Scd̄o iracundus homo ꝯpaꝛ apro. qꝛ ſicut aper currit ad gladium ex furore. Sic homo iracūdus velut aper in gladium ire vel odij ſe impingit. gladius eñ dyaboli eſt ira vel odium. Tercio iracūdus ꝯpatur olle feruenti aut bullienti. Sicut eñ olla bulliēs aquaȝ ꝯſumit ⁊ bulliendo euaporat. ſic mens ferueñs ex iracūdia cōſumit aquam grãe ſpūſſancti. ⁊ ſic mens amiſſa grã ebullit ſtulticiam. Prouerb. xv. Os fatuoꝝ ebullit ſtulticiam. Quarto iracūdus cōparaꝛ arrepticio. qꝛ ſicͭ ille ſeipſum lacerat interdumq̧ in aquam pcipitat ⁊ occidit. Sic homo iracundus ſeipm̄ lacerat ⁊ dies ſuos abbreuiat. Iuxͣ illud Ecci. xxx. Zelus ⁊ iracūdia minuūt dies. Tercia lepra eſt in ſiti. qꝛ leproſi vt freqūter ſitim patiunꝛ. ⁊ hoc pueniͭ ex humoꝝ aduſtione hanc leprā ſpūaliter patiunꝛ auari ſignati p Giezi leproſum. De q̄ iiij. Reg. v. Poſtq̄ ſanauit Helizeus Naaman principem ſyrie. ⁊ ille obtuliſſet ſibi munera q̄ Helizeus nō recepit cucurrit poſt eum Giezi ſuus Helizei. quē cuȝ vidiſſet Naaman ꝯcurrentem ait. Recte ne ſunt omnia. ⁊ ille ait recte ⁊ dixit. Dn̄s meus miſit me dicens. mō venerunt ad me duo adoleſcentes de monte effraym de filijs pphaꝝ da eis talētum argenti ⁊ veſtes mutatorias duplices. ait Naaman. Meli⁹ eſt inqͭt vt accipias duo talēta ⁊ dedit ei q̄ ille accepit. ⁊ pͥt hoc fact⁹ eſt leproſus. qꝛ dixit ei lepra Naaman adherebit tibi. Mora. Giezi gerit figuram auaroꝝ q̄ diligūt munera pͥt qd̄ adheret eis ſpūalis lepra .ſ. auaricie. Et ſicut leproſus patiꝛ ſitim. ſic auarus hȝ ſitim diuitiaꝝ q̄b⁹ nō pōt impleri pͥt certas cāſ. ¶ Prima anima q̄ eſt capax dei nullo alio impleri pōt pͭer deum vt dixi ſupͣ ex ꝟbis Jnno. dn̄ica. ſ. octa. ephie. L. D. Et ſic q̄tumcūq̧ auarus cumulat tñ animam ſuam nō ſatiat. Iuxͣ illud Sap. xj. Non ſufficit cor repleri vni⁹ hominis. Secūda qꝛ cupiditas eſt q̄ſi ignis ardens q̄ nunq̄ dicit ſufficit Prouer. xxx. Ignis ꝟo non extinguiꝛ p appoſitōeȝ ſiccoꝝ lignoꝝ ȝ augeꝛ vt dicͭ Phs. ij. de anima. Ignis p appoſitōȝ ꝯbuſtibilium creſcit in infinitū. Et ibideȝ. Ignis inqͭt augmētaꝛ in infinitum. Sic cupiditas nō extinguiꝛ ex appoſitōe diuitiaꝝ. ȝ augeꝛ. Jō dicͭ phus j. Politi. Deſiderium diuitiaꝝ tendit ad infinitū. Cui ꝯſonat Poe. Creſcit amor nūmi q̄tū pecunia creſcit. Tercia cauſa ē. qꝛ pecunia nō apponiꝛ vbi eſt ſitis auari. ſitis eñ auari eſt in anima ȝ ipſe ponit pecuniam in archa. Inſanis ḡ auare q̄ pecuniam ponis in burſam vel in ciſtam nō eſt tibi ſaturitas ȝ ſitis. ḡ ſaturari non poteris. qꝛ pecunia res corpalis eſt. Anima aūt res ſpiritualis. Res ꝟo ſpūales corpali non pñt impleri nec ecōuerſo. Verbigratia. Sicut archa non pōt impleri ſapiā ſic nec anima pecunia. Quarta lepra eſt in ponderoſitate. qꝛ vt ꝯmuniꝛ leproſi ſunt ponderoſi ⁊ ḡues. ⁊ hanc lepram patiunꝛ accidioſi q̄ ſunt ḡues ad bn̄ opandum. Et figuraꝛ hec lepra Exo. iiij. vbi legiꝛ qꝫ dn̄s dixit ad Moyſen. Mitte manū tuam in ſinum tuū quā cum miſiſſet in ſinū ptulit eam leproſam ad inſtar niuis. Et iteꝝ dn̄s. retrahe manum in ſinum tuū. retraxit ⁊ ptulit iteꝝ. ⁊ erat ſimilis carni relique. Ille mittit manū ſuam in ſinum q̄ deterior efficiꝛ. qd̄ ptinet ad vicium remiſſionis. Si eñ incipit aliqd̄ op⁹ pͥmo die aliq̄ntulum ſtrenue opaꝛ. ſecūdo die min⁹. tercio iteꝝ minus. ad vltimū nihil. ſic incurrit ſpūalem leprā accidie. De tali dͥ Ecci. xxij. Filia fatua in minoratōe fiat. filia fatua eſt anima ſale ſapientie nō condita que ſemp decreſcendo pcedit. remiſſi⁹ eñ quotidie aliqd amittit īō paup efficiꝛ Prouer. x. Egeſtatem opaꝛ man⁹ remiſſa. man⁹ aūt fortium diuitias parant. Et Prouerb. xxij. Man⁹ fortium dn̄abiꝛ. que aūt remiſſa eſt tributꝫ ſuiet. Econtra ꝟo vita iuſtoꝝ pcedit creſcendo. Iuxͣ illud Prouer. iiij. Iuſtoꝝ ſemita q̄ſi lux ſplendens pcedit. ⁊ vſq̧ ad pfectum diē. Prouer. xxj. Cogitatiōes robuſti ſp in abundantia. De hoc tale inueni exemplū. ¶ Milites tres ſibi mutuo felicitatem pmiſerāt vt in q̄cūq̧ neceſſitate eſſent ſe nō deſererēt in bellis ⁊ in torneamētis erant ſtrenui. ⁊ ad omnia mundi facta pni. Contigit cum q̄dam die tranſiſſent ſiluam omnes in ſilentio tranſierunt. ⁊ cum eſſent ex ſiluam dixit ſenior. Miror quō ſic obmutuim⁹ in tranſitu ſilue. ⁊ dixit cām ſilentij eſſe hanc. qꝛ vidēs amenitatem ſilue memor fuit amenitatis celeſtis quam etiam cām ceteri ꝯfeſſi ſunt. Quib⁹ ſenior dixit. Credo ſine cā hoc factū nō fuiſſe. Sȝ nutu dei vt ſicut hacten⁹ mōdo. ita nunc deo ſuiam⁹. q̄ꝓpͭ ꝯſilio vt clauſtrum ingrediamur. ⁊ eandem fidelitateȝ in dn̄o habeam⁹. qd̄ ⁊ factum eſt ⁊ laudabiliꝛ ⁊ ſtrenue p aliqd̄ tp̄us ibi vixerūt. tandem duo minores ceperūt tepeſcere. ⁊ hoc inuicem ꝯfeſſi ſunt. ⁊ ꝯſolatōȝ inuicem queſierunt. venerūt ad tercium de ſtatu ſuo querētes. inuenerūt deo eum ſuientem hilariꝛ ⁊ deuote videns aūt vultus coꝝ triſtes dicens. Ecce ex multo odio ⁊ tedio eſtis triſtes ⁊ ſegnes ⁊ pigri mihi autē totum tp̄us breue videꝛ qꝛ ſemp occupor ſtudijs. Illis aūt mirantibus quib⁹ ſtudijs vel occupatōib⁹ tempus expēderet cum ſicut ipſi illiterat⁹ eēt dixit tres lrās tñ inuenio q̄s docuit me mgr̄ me⁹ in ingreſſu meo q̄s legēs quotidie nullo tedio afficior. ȝ pre deſiderio legendi deficit mihi tempus. vna ſcriptura vel lrā in nigro colore que ſignificat peccata mea q̄ denigrauerūt animam meam ⁊ falſitatem ⁊ inſtabilitatem mūdi. ppetuitateq̧ inferni et hanc ego lego a mane vſq̧ ad miſſaȝ. Scd̄a lrā aut ſcriptura eſt in colore rubeo q̄ ſignificat paſſionē ſaluatoꝛ nr̄i qui multa p nobis ſuſtinuit hanc lego a miſſa vſq̧ ad nonam q̄n ſpm̄ emiſit. Tercia lrā aut ſcriptura ē in aureis lrīs. ⁊ hec eſt amenitas ⁊ multiplicitas gaudij celeſtis. ⁊ hanc lego vſq̧ ad ꝯpletorium. ⁊ ſic expono tp̄s meum ſine tedio. quo audito ceteri multum accenſi de cetero. ⁊ ipſi pfecerūt. Sic etiam exemplo illius militis dn̄t ⁊ ipſi laici q̄ al's neſciunt ſcripturas: legere ⁊ relegere has tres lrās. ¶ Et pͥmo lrām nigram vt vicꝫ cōſideret homo q̄niger ⁊ turpis ante deum fact⁹ eſt p peccatum. Iuxͣ illud Treno. iiij. Denigrata eſt facies eoꝝ ſup carbones ⁊ nō ſunt cogniti in plateis. ⁊ non ſolum denigrat pctm̄ coram deo ȝ etiam aliq̄n coram homib⁹ Sicͭ factū eſt cuidam militi. de quo refert Apiari⁹. lvij. c. Qui de latere mulierꝫ ⁊ ꝯiugis ſurgens in tempie noctis ꝯpleta cum aliena flagicioſa domum luna lucente rediebat. Cui⁹ faciem p feneſtram vxor ei⁹ ꝯtemplata clamauit horrifice. ad cui⁹ clamorem ancille dom⁹ ⁊ famuli ꝯcurrentes ad ꝯtuitum dn̄i pariꝛ clamauerūt q̄ſi a ꝯſpectu demōis deturpati qd̄ vt miles vidit animaduertit faciem ſuam a ꝓpria forma receſſiſſe. ⁊ diuino iudicio ſm vilitatem peccati ꝯfuſionis ignominiam induiſſe. mane ꝑerauit aduerſus eccl'iam vt ꝯfeſſus ꝓpriam formā mereꝛ recipe. cui cum vacce ⁊ pecudes ad paſcua longius obuiarēt moꝝ muros dederūt mugit⁹. ⁊ fugerūt idem paſtores obuij qꝫ fecerunt. Sacerdos aūt in oſtio eccl'ie reſidēs dicens horas mox vt illum vidit ſignauit ſe intrans eccl'iam. ⁊ oſtium poſt ſe clauſit. tūc ille ꝓſternens ſe aū fores eccl'ie dixit. Miſerere paꝛ ſancte miſerere miſerrimo pctōri non ſum ille q̄ videor ȝ hoc mihi peccatis exigentib⁹ accidit vt in me laruata quaſi demonis facies videaꝛ. cui ſacerdos clauſo inqͭt oſtio dicas q̄d vis. ⁊ ſic de te quicq̄d voluerit de⁹ expectabo nec mora vbi miles cuȝ nimia ꝯtritōe ⁊ lacrimis

ꝯfeſſus eſt. larualis illa ꝯfuſio detruſa eſt. ⁊ ꝓpriam faci
em cum ſua integritate recepit ⁊ dicit auctor. Vidimꝰ
plures ex his q̄ militem optime cognouerunt. q̄ nobis
iſta de illo teſtantiſſime narrauerūt. Secūdo dꝫ homo
laycalis legere in ſcriptura aut lr̄a rubea. vicꝫ recordan
do paſſionem xp̄i. vt ſup̄ dixi dn̄ica. iij. in aduētu ſmo
ne. ij. G. D. Quia talis recordatio paſſionis xp̄i. plus
valet eis ꝙ̄ frequens ieiunium vel vgaꝝ percuſſio. aut
pſalterij decantatio. qꝛ q̄dam dicunt ⁊ aſcribūt hoc Al
berto magno ꝙ dixit. Simplex recordatio ſeu medita-
tio paſſionis xp̄i. plus valet. ꝙ̄ ſi integꝝ annum ieiuna
ret q̄s in pane ⁊ aqua. vel ſi quotidie vgis aut flagellis
vſqꝫ ad effuſionem ſanguinis cederet̄. vel ſi quotidie le
geret vnum pſalteriū. ⁊ rō pōt eſſe hec. qꝛ ieiuniuꝫ aut
talis ꝑcuſſio. vel o͛o pſalterij. fit aliq̄n cum tedio ⁊ ſine
delectatōe. Recordatō aūt paſſionis xp̄i quam ex ma-
ximo amore ſuſtinuit. nunꝙ̄ pōt cordialit̄ mēorari aut
fieri. ſine ingenti charitate. Et hec q̄dem charitas facit
memoriam xp̄i paſſionis adeo p̄cioſam. Quia dic̄ Au-
gu. de laude. c. attendite. Quanta eſt charitas q̄ ſi deſit
fruſtra habent̄ cetera. ſi aūt aſſit habent̄ omnia. vel in
his vel in alijs. ¶ Tercio dn̄t layci legere in ſcriptura
aut lr̄a aurea. vt vicꝫ memorent̄ gaudia celi. de q̄bꝰ dixi
ſufficient̄ ſup̄. dn̄ica. ij. in aduentu. ſmo. j. D. D. Et do
minica. iij. in aduentu. ſmōe. ij. G. B. L. Et dn̄ica. j.
octauam natiuitatis xp̄i. K. D. Et in p̄nti ſmone pri-
R mo p̄ncipali. M. D. Quinta lepra eſt in pinguedine. ⁊
ſignificat gulam que eſt ſp̄ualis lepra anime. ⁊ ſignifica
ta eſt ꝑ lepram. ſ. q̄tuor viroꝝ q̄ erant extra portas ciui
tatum. ab alijs ſegregati. vtꝫ. iiij. Reg. vij. Et bene gu
la ſignificat̄ ꝑ lepram. Primo ſicut lepra hominem de-
turpat. ſic ⁊ gula animam. que eſt imago trinitatis bea
te deturpat. multum eam obſcurando. Iux̄ illud Hie
ro. Nihil adeo obruit intelligentiā. vt ꝯmeſſatō ⁊ ebrie
tas. Secundo ſicut lepra ab hominibꝰ elongat. ſic gula
a deo elongat ad q̄ͦ pertinet q̄ͦ dꝛ in pſ̄. xxxj. In cha-
mo ⁊ freno maxillas eoꝝ ꝯſtringe q̄ non approximant
ad te. Dicit glo. Non approximātes ad deum ſunt ho
mines cibo ⁊ potu ſe replentes quibꝰ optat Dauid ma
xillas ꝯſtringi ⁊ ꝑcius victualia dari vt ſic ſaltem cogā-
tur ad deum ꝓximare ſicut accipit̄ famelicus ad dn̄m
ſuum. Tercio ſicut lepra a ciuitatibꝰ excludit ſic gula ex
cluſit a ſup̄na dei ciuitate. Sic̄ teſtat̄ Apl̄s. j. Chor. vj.
Nolite errare fr̄es neqꝫ ebrioſi regnuꝫ dei poſſidebūt.
⁊ hoc patet de diuite epulone q̄ epulabat̄ quotidie ſplē
dide. ⁊ ſepultꝰ eſt in inferno Lu. xvj. Ibiqꝫ ꝑ delicatis
ferculis comedunt bufones ⁊ ſerpentes. ſicut patet in
exemplo ¶ Quidam miles delicatꝰ moriens. poſt mor
tem nocte q̄dam pulſauit ad oſtium dicens ꝙ dn̄s eēt
poſſeſſionum. ⁊ dixit nomē ſuum rogans vt intromit-
teret̄. ⁊ puer vidit eum ꝑ feneſtraꝫ ⁊ dixit. certe dn̄s me
us mortuus eſt nec vos intromittaꝫ. Cūqꝫ pulſaret ꝑ-
ſeuerādo. nouiſſime ait defer piſces iſtos filio meo q̄bꝰ
veſcor ego ad portam illaꝫ ſuſpendo. mane exeūtes in-
uenerūt in quodam ligamine multitudinem bufonuꝫ
Z ignitoꝝ ⁊ ſerpentum. Sexta lepra eſt in putredine. Dic̄
en̄ mgr̄ ꝓprietatum vbi ſup̄. Qꝛ lepra naſcit̄ de quatu-
or humoribꝰ putrefactis tantū incenſis ⁊ corruptis. ⁊
in calorem magnum ꝯmutatis. putrefactio en̄ humo
rum quibꝰ admiſcet̄ melācolia ꝓpter frigiditatem ⁊ ſic-
citatem putrefactiōeꝫ repugnantem non pōt ꝯpleri in
vaſis ſiue venis quoadusqꝫ incorporet̄ ⁊ moram faciet
in membris in quibꝰ ꝯplet̄ putrefactio. ⁊ ſequit̄ lepra. ſi
en̄ iuuenis putreſceret ⁊ potius febrem ꝙ̄ lepram gene
raret. Hanc lepram patiunt̄ ſp̄ualiter inuidi. ⁊ ſignifi-
cat̄ ꝑ leprā marie ſororis moyſi. De qua legit̄ Deut. xij.
que ex inuidia detrahebat ipſi Moyſi ⁊ Aaron ambi-
ens dn̄m dicens. Nū ꝑ Moyſen ſolum locutꝰ eſt dn̄s.
nōne nobis ſimilit̄ locutꝰ eſt. ⁊ ꝓpter hoc ꝑcuſſit eaꝫ do-
minꝰ lepra. ⁊ ſeptem diebꝰ manſit extra caſtra. ⁊ bene ꝑ
hanc lepram ſignificat̄ inuidia. quia ſicut lepra facit pu
treſcere corpus. ſic inuidia animas cum corpe Prouer.
xiiij. Putredo oſſium inuidia. Vbi ꝑ oſſa intelligunt̄
anime que ſunt ꝑpetue. ⁊ ſicut hec lepra defacili nō cu-
rat̄. ſic nec inuidia. Sicut ꝓbat Ciprianꝰ ſup Galł. v.
loquens de zelo inuidie dicit. Zelus iſte modum nō hꝫ
iugiter ꝑmanens ſine fine cum alia finiant̄ ſcelera. q̄n-
tum en̄ ille cui inuidet̄ ſucceſſu meliori ꝓfecerit tanto
inuidus in maius incendium liuoris ignei ardeſcit nec
mirum ſi vix curat̄ vicium illud cū ſit peccatum in ſpm̄
ſanctum. ⁊ cum ſit ſicut ignis grecus qui non facile ex-
tinguit̄. Inuidia en̄ eſt quaſi rubigo ferro adherens q̄
nō defacili recedit. Ideo dicit Baſiliꝰ in exameron. Si
cut rubigo ferrum. ſic inuidia animam in qua naſcitur
corrumpit. ꝓpter quod ꝯſulit Sap̄. Prouerb. xxv. Au
fer rubiginem de argento. i. inuidiam de anima. Inui
dia etiam ideo nō eſt curabilis de facili. qꝛ eſt pctm̄ dya
boli. Iux̄ illud Sap̄. ij. Inuidia dyaboli mors intrauit
in orbem terraꝝ. ideo en̄ ipſe parentes noſtros ſeduce
bat. qꝛ eis inuidebat regnum celoꝝ q̄ͦ ipſe ꝑdiderat. ⁊
ꝓpter hanc cauſam adhuc homines impugnant vt ſe-
cum damnet. Ideo legit̄. ¶ Demon quidam cum ho- A
minem a ſe obſeſſum horribiliter torqueret ⁊ diuerſis ꝑ
os eius garriendo diuerſa rn̄deret. dictum eſt ei a quo-
dam circūſtantium dic dyabole ſi poſſes ad gloriam in
qua fuiſti redire q̄d velles ꝓpter hoc laboris ſuſtinere.
Rn̄dit ille. Si hoc eſſet in meo arbitrio mallem cum
vna anima a me decepta deſcēdere ad infernum ꝙ̄ re-
dire ad celum. mirantibꝰ cur ita diceret. Iteꝝ rn̄dit q̄d
de hoc miramini tanta eſt malicia mea ⁊ ita obſtinatꝰ
ſum in illa vt non poſſum aliquid boni velle. Sꝫ dice-
res. cum dyabolus ex multitudine damnādoꝝ ſcit pe-
nas augmentari ſuas. Quia dicit Aug. de pctōribꝰ. ij.
q. j. Multi. Non gaudeant ꝙ plures inuenūt ⁊ eis ſi-
miles. nam non ꝓpterea minus ardebant qꝛ cum mul-
tis ardebunt. quare ergo dyabolus vult potius homi
nem decipe ⁊ ſecum damnare. ⁊ ſic penas ſuas ex hoc
augmentare. Rūde ꝙ hoc facit ex pura ſupbia ⁊ inui-
dia. Quia dicit doctor Bonauētura in ſcripto ſup. ij.
ſn̄iaꝝ. di. j. Mens dyaboli que eſt p̄ncipalit̄ in his duo
bus vicijs. ſ. ſupbia ⁊ inuidia obſeſſa. videns homineꝫ
in ſtatu in quo poterat cadere ſub dyabolica poteſtate
⁊ in quo poterat aſcendere ad eternaꝫ felicitatem a qua
ipſe ceciderat ex ſupbia motꝰ eſt. ⁊ ex inuidia ad ipſum
tentandum. Ex ſupbia nanqꝫ vt eum ſibi ſbijceret. Ex
inuidia vͦo vt ip̄m a ſup̄na felicitate impediret. Et ſb-
dit. Eſtimo en̄ ꝙ ſi non potuiſſet dominari ſup homi
nem adhuc ſtuduiſſet ip̄m a paradiſi gaudijs impedi-
re. Hec ille. Et ſic patet ꝙ ex inuidia ꝓcurat hominis
malum ꝙ̄uis ſibi ſciat magnuꝫ exinde venire damnū.
Sicut adhuc q̄daꝫ ſunt dyabolici homines dyaboli vi
cio obſeſſi q̄ ad inſtar dyaboli potiꝰ eligunt ſibi malum
ꝙ̄ vt viderent ꝓximi ſui bonum. Sicut ꝓbat̄ in hoc ex
emplo ¶ Erat q̄dam inuidus ⁊ quidaꝫ auarꝰ. in quo-
rum optatione q̄dam potens poſuit vt ab eo quicq̄d
vellent peteret̄ hoc tn̄ pacto vt q̄ͦ peteret p̄mꝰ vltimꝰ
duplum acciperet. Auarꝰ igit̄ plus cupiebat nolebat pri
mo petere q̄ͦ attendēs non potuit ſuſtinere inuidus.
Cūqꝫ differret vterqꝫ petere inuidus liuore ſtimulatꝰ.
p̄mo petijt vt p̄mo ſibi vnꝰ oculus erueret̄ vt duo eru-
erent̄ auaro. ⁊ factū eſt. qꝛ duplum ex pacto recipe de-
buit. Septimo lepra eſt anhelitꝰ fetore. hn̄t en̄ leproſi
anhelitū fetiduꝫ ꝓpt̄ q̄ͦ frequēti ex collatōe cū leproſis
ꝯhitur lepra vt dicūt naturales. Hanc lepram ſp̄ualit̄
luxurioſi patiunt̄. qꝛ ſicut lepra fetet. ſic hec lepra ſp̄ua-
lis fetet coram deo ⁊ angelis ſuis. Sicut legit̄ in vitaſ-
pa. de angelo q̄ obturauit nares ad ꝯſpectum cuiuſdā
luxurioſi. nec miꝝ. qꝛ luxuria compat̄ ſtercori. Iohel. ij.
Putruerūt iumenta in ſtercore ſuo. q̄ͦ exponit Greg.
Iumenta in ſtercore ſuo putreſcere eſt in fetore luxurie

vitam finire. Jdeo dixit pſ. Diſperierunt in endor fa
cti ſunt vt ſtercus terre. Endor interpretať fons genera
tionis. ⁊ eſt illa pars que operi carnali ⁊ generationi deſer
uit. Quod autē luxuria eſt fetida patz in exemplo qď legiť
in vitaſpa. ¶ Quidam ſanct⁹ vir infantulū in ſilua nu
triuerat q̄ cum ad annos pubertatis deueniſſet valde a
ſpū fornicationis vexabať. ⁊ volens ad ſeculum redire
multum doluit vir ſanct⁹ ⁊ per duos annos in illa tenta
tione blandis exhortatōibꝫ eum retinuit. ad vltimum
dixit adoleſcens ꝙ nullo modo poſſet tentationē ſuſti
nere. Cui vir ſanct⁹. Vade ergo ⁊ duc vxorem. qꝛ ⁊ in
matrimonio potes ſaluari. vnum tū de grā peto. qꝛ an
teq̄ ad ſeculum redeas vt prius ad fontem q̄ eſt in ſilua
accedas ⁊ ibi. xl. dies ieiunes rogans dn̄m vt tibi vxo
rem bonam digneť elargiri. qꝛ hoc eſt magnum donū
dei. Quia ſcribiť Eccī. xxvj. Mulieris bone beat⁹ vir.
accipe ḡ de pane q̄ntum vis. Acq̄euit ergo iuuenis ⁊.
xx. dies ibi ieiunās in orōne permāſit. cum igiť oraret ſen
ſit maximum fetorem q̄ cum per ſpaciū duarꝫ horarꝫ ex
creuiſſet tandem vix valens tolerare. Et ecce q̄daꝫ mu
lier turpiſſima oculis lippa ac etiam ſcabioſa tota ex q̄
fetor ille proceſſit apparuit iuueni dicens. Vbi es amice
per multum tempus te queſiui. multum te diligo. ſuper
omnes te appeto. Queſiuit iuuenis q̄d vis tu turpiſſi
ma ac etiam fetidiſſima ⁊ intolerabili feditate induta.
Jnq̄t illa. te volo. te cupio. pro te veni huc. multum te q̄
ſiui volo ꝙ dormire debeas mecum. Tunc iuuenis in
eius faciem cepit ſpuere dicēs. Abſit a me vt talem ha
beam amicam tam ſordidam atq̄ꝫ turpem. Et rurſum
inq̄t. Quis es tu. vnde venis. aut quomodo vocaris.
Rn̄dit illa. ego ſum pctm̄ luxurie. iam ſunt duo anni
ꝙ cepi te querere ⁊ hoc primo q̄n tentatōem carnis ſen
ſiſti. At ille ſi ſciuiſſem ꝙ pctm̄ luxurie ita fetidum eſſet
ac etiam tam abhominabile nunq̄ ad mundum verti
voluiſſem āmodo ſeruabo deo v̓ginitatem. ⁊ reuerſus
ad ſanctum virꝫ huiōi ſibi narrauit viſionem. Rn̄dit
vir ſanctus. ſi vſq̄ꝫ ad. xl. dies expectaſſes maiora tibi re
uelata fuiſſent. ⁊ iuuenis deo ſeruiēs in v̓ginitate perdu
rauit. Hoc exemplum poſui etiam ſup̄ ſub breuitate
dn̄ica. j. in aduētu ſermo. j. A. P. Et in eodem vide pe
nam luxurioſorꝫ. A. G. Et dn̄ica. j. poſt ephie ſermo. iij.
M. R. reliqua v̓o hic dimiſſa. vide. j̄. dn̄ica. xiiij. poſt
feſtum benedicte ⁊ indiuidue trinitatis q̄liter viꝫ ſpūa
les leproſi debeant penitere.

¶ Dominica quarta poſt epiphanie. Sermo.

Nemini quicquā debea

B tis niſi vt inuicem diligatis. Qui enī diligit
proximum legeꝫ adimpleuit. Ad Roma. xiij.
c. Reges terreni ⁊ principes aliiq̄ꝫ domini ſui q̄ diligūt
pplm ſuum conſueuerunt leges condere pro republica in q̄
bus precipiunt honeſta ⁊ inhibent inhoneſta. ⁊ has qui
dam leges nō ſolum promulgant ore proprio. ſꝫ etiaꝫ publi
ce dicunt per precones ſuos ⁊ omnibꝫ faciant manifeſta vt
nec aliquis ab impletione earꝫ excuſeť. ad quod probau
dum refert Juſtin⁹ ⁊ Tergus pompeyus li. iij. de Ly
gurto principe q̄ leges lacedemonis condidit precipiens ho
neſta. ⁊ inhibens inhoneſta. Prima lege populum ad
obſequium principum ⁊ principes ad iuſticias imperiorꝫ in
format. Secunda lege pſymoniam omnibꝫ ſuaſit opa
tionē q̄mcūq̄ꝫ iuſſit exerceri ne ocio homines turpeſce
rent. Tercia lege emi ſingula nō pecunia ſꝫ compenſio
ne mercium precepit. Quarta lege auri ⁊ argenti vſum
velut omnium ſceleruꝫ materiam ſuſtulit. Quinta lege
adminiſtrationem reipublice per ordinem diuiſit regibꝫ
poteſtatem bellorꝫ magiſtratibꝫ iudiciuꝫ. ſenatui cuſto
diam legum. Sexta lege fundos omnes inter cunctos
equaliter diuiſit. vt equo patrimonio nemine alijs vi
derent potentiorem. Septima lege conuiuari omnes pu
blice iuſſit ne alicui diuitie vel luxurie in occulto eſſent.
Octaua lege iuuenibꝫ non ampli⁹ q̄ vna veſte vti toto
anno permiſit. Nona lege puberes non in forꝫ ſꝫ in agrꝫ
iuſſit deduci. vt primos annos in bonorꝫ labore nō luxu
ria. vel ludis exercerent. Decima lege ſtatuit v̓gines ſi
ne dote nubere. Vndecima iuſſit vt vxores non cauſa
pecunie eligerenť. Duodecima lege maximum honorē
ſtatuit ſenibꝫ exhiberi. Et certe ſi he leges adhuc in ciui
tatibꝫ tenerenť omnia bene ſtarent. Spūaliter xp̄c rex
celorꝫ diligit ⁊ ab eterno dilexit gen⁹ humanum. Sicut
dicit per prophām. Jn charitate perpetua dilexi te ideo at
traxi te miſerans tui Jere. xxj. Jdcirco ab initio condi
dit legem generi humano. Sicut de hoc dixi ſup̄ dn̄ica
j̄. natiuitateꝫ xp̄i. K. F. Jn principio enī dedit legem na
ture. ⁊ hec fuit. Quod tibi vis fieri alteri fac. ⁊ qď tibi n̄
vis fieri: alteri non feceris Thob. iiij. Poſtq̄ autē lex na
turalis erat obfuſcata dedit dn̄s legem ſcripture. De q̄
habeť in q̄nq̄ꝫ li. Moyſi q̄ fuit promulgator eiuſdem. Jō
dicit Apl's ad Roma. v. Lex ſubintrauit Glo. poſt ob
fuſcatōꝫ legis naturalis ⁊ tandem idem. rex xp̄c ore pro
prio condidit legem charitatis cum dixit Joh. xiij. Man
datum nouum do vobis vt diligatis inuicem ſicut di
lexi vos. vt ⁊ vos diligatis inuicem. Et hanc legem nō
ſolum ore ſuo condidit ſeu dedit. ſꝫ per preconem ſanctū apo
ſtolum Paulum promulgauit q̄ dicit in v̓bo preaſſum
pto. Nemini quicq̄ debeatis niſi inuicem diligat̓. Jn
quo q̄dem v̓bo nos ad duo breuiť exhortať. ſ.

Ad ſolutōꝫ debitorꝫ — ibi — nemī q̄cq̄ debea.
Ad dilectōeꝫ proximorꝫ. — niſi vt inuicē dili.

Circa primum eſt notandū. Sicut dilect⁹ pater inſtruit
filios ſuos illud quod ſentit eis proficuum. ⁊ honeſtum.
Jta bea. Pau. filios ſuos ſpūales docet vt debitum ſu
um proximis ſoluant. qꝛ hoc videť eis valde proficuum ⁊
honeſtum. Vnde debitum tēpale habeť in duplici dif C
ferentia. Aliquod eſt circa res proximi. Aliquod circa per
ſonam eius. Si circa res hoc dupliciť. Vel per violenti
am. aut iniq̄tatem. Si per violentiaꝫ aut manifeſtaꝫ aut
occultam. Per violētiam manifeſtam primo ſunt debi
tores mali dn̄i terreſtres ſpoliātes vel exactionātes vltra
ſtipendia ſtatuta pauperes ⁊ certe tales dn̄i ſunt prodito
res. Et ponit exemplum in li. iij. viciorꝫ Guil. Si aliq̄s
paterfamilias filium ſuū tranſiturꝫ ad aliquam viam pe
riculoſam bone fidei alicui⁹ commendaret. ⁊ certam pecu
niam propť hoc aſſignaret. ſꝫ ille filio ei⁹ aliq̄d vltra ſum
mā auferret proditor eſſet ⁊ poſſet ei dicere paterfamilias.
ego commēdaueram filium meū bone fidei illi⁹ ⁊ ipſe ſpo
liauit eum. Spūaliter paterfamilias eſt xp̄c deus q̄ filios
ſuos periculoſam viaꝫ hui⁹ mūdi vult tranſire ad celeſtē
patriaꝫ. in q̄ q̄dem via multi ſunt latrūculi dyaboli iter
ipſorꝫ obſidentes. vt dič Greg. in omē. Jō commendauit
eos potētibꝫ ſpūalibꝫ ⁊ ſecularibꝫ hui⁹ mūdi dicēs. Cui
q̄ꝫ potenti vt curam vniuſcuiuſq̄ꝫ hēat ſibi cōmiſſi. iij.
Reg. ij. Cuſtodi virꝫ q̄ ſi lapſus fuerit erit anima tua pro
anima ipi⁹ ⁊ nō ſolum ipos eis cuſtodiēdos commēdauit
ſꝫ etiam ipſis circa hoc ſummā redditui̓ iuſtorꝫ eis aſſi
gnauit dicens eis per ſcriptū ſuū famulum Johem Lu. iij.
Neminē concutiatis neq̄ꝫ calūniam faciat̓. ſꝫ contenti eſto
te ſtipendijs v̓ris. ⁊ hec ſtipēdia eis de iure conſtituta aut
impoſita dn̄t ſubditi ſine dolo ⁊ fraude inteḡliť ſoluere.
⁊ ſi de hoc ſubtraxerīt mortaliť peccāt vt dicūt doctores.
Et dicit Jnno. iij. Licet ignoret cā cenſus. ſi tn̄ certum
ſit ipm̄ ab antiquo debē ſolui reddi dꝫ vt eť de conſue. c.
q̄nto. ſꝫ hoc multotiēs contingit ꝙ dn̄i taꝫ ſpūales q̄ tpa
les vltra ſummā ſibi conſtitutam a paupibꝫ ſuis auferūt.
Subdit Jnno. dicēs. Si nō eſſet ſubdit⁹ me⁹ ⁊ malū ei
inferrem aut ſpoliarē tunc bene ſcio ꝙ peccarem ſꝫ ex q̄
ſubdito meo hoc facio nō credo me peccare. audi tu dn̄e
dn̄atō tua hoc modō dyabolica eſt. qď ſic probo. Dyabolus
enī talis eſt dn̄s q̄ his quos ſibi ſubdit loco retributōꝫ